

hvert fald vil vi gerne have det belyst under udvalgsarbejdet.

Ministeren argumenterer imod en tilbagefaldsregel ved at sige, at det vil give et stort arbejde med at skaffe dokumentation for, at det er den samme sygdom, der er tale om, altså at der er tale om et reelt tilbagefald. Her kan selvfølgelig ligge en vanskelighed, men umiddelbart tror jeg, at det besværlige ved det er noget overdrevet i ministeriets kommentar. Så derfor vil jeg gerne spørge om det uddybende under udvalgsarbejdet.

Men afrundende vil jeg sige, at SF's stillingtagen vil afvente det videre udvalgsarbejde.

Kl. 13:03

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Mike Legarth fra Det Konservative Folkeparti.

Kl. 13:03

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

I vores arbejdsmarkedsordfører, hr. Knud Kristensens, fravær har jeg aftalt at tilkendegive følgende:

Lovforslaget om ændring af sygedagpengelovens regel om arbejdsgiverbetalt sygedagpengeperiode fra 15 til 21 kalenderdage medfører en markant udvidelse af den arbejdsgiverbetalte sygefraværperiode. Ændringen vil medføre en mindreudgift på 183 mio. kr. i 2008, og i 2009 vil det offentlige mindreudgift være på 312 mio. kr. Hensigten med lovforslaget er, at virksomhederne indarbejder en aktiv sygefraværspolitik, som forebygger sygefravær i større udstrækning, end man kender det i dag.

Det skal understreges, at der i de senere år er sat meget fokus på det her område i mange virksomheder, hvor man allerede har indarbejdet sygefraværssamtaler og dialog med den sygemeldte samt tilpasning af den enkeltes arbejdsituation. Der vil for mindre virksomheder fortsat være mulighed for at tegne en sygedagpengeforsikring, også for den udvidede arbejdsgiverbetalte del som perioden vil blive forlænget med. Arbejdsgivere til ansatte, som der er indgået en aftale med om refusion af sygedagpenge ved langvarig eller kronisk sygdom, vil fortsat være friholdt for sygedagpengeudgifter i hele arbejdsgiverperioden.

Med de kommentarer støtter De Konservative forslaget.

Kl. 13:04

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak til ordføreren, og den næste i ordførerrækken er fru Lone Dybkjær fra Det Radikale Venstre.

Kl. 13:04

(Ordfører)

Lone Dybkjær (RV):

Mit partis ordfører, hr. Morten Østergaard, kan i lighed med andre ordførere fra andre partier heller ikke være til stede. Det er derfor mig, der har fået tjansen.

Det er jo tredje gang i dag, vi behandler et lovforslag, som skal finansiere regeringens finanslovaftale. Jeg tror rolig, jeg kan sige, at hvis det havde været SR-regeringen, der havde gjort det, ville man have betegnet det som en skatteforhøjelse. Det her er jo bare et håndtag, der drejes på for at finde finansiering. Der er ikke nogen prioritering bag det her. Så ved jeg godt, at regeringen argumenterer kraftigt for, at det vil give den enkelte arbejdsgiver en øget økonomisk tilskyndelse til at føre en aktiv sygefraværspolitik og dermed i højere grad forebygge det kortvarige sygefravær. Jeg kan igen rolig sige, at hvis det havde været et radikalt forslag, var det virkelig blevet hældt ned af brættet af en i så tilfælde opposition.

Der står nemlig samtidig klart i forslaget om negative konsekvenser og merudgifter – og det viser jo også hulheden i forslaget – at de bliver på 183 mio. kr. i 2008. Det er godt nok, for der kan man jo ikke nå at gøre en stor forebyggelsesindsats. Men for 2009 og frem står der 312 mio. kr., og det viser jo helt tydeligt hulheden i det. Altså, man kunne i det mindste have sat et lille spørgsmålstegn ved, om det fortsat ville være sådan, alt efter om man troede på, at der ville blive tale om en forebyggelse. Men selv regeringen tror jo ikke på det, og derfor skriver de, som de gør, i bemærkningerne.

Vi synes sådan set, det er fair nok, at man søger sit finanslovforslag finansieret. Det er jo regeringens ansvar at gøre det. Men vi synes bare, at det her forslag har social slagside. Vi mener faktisk, at det bliver en de facto-skat på virksomhedernes sociale ansvar. Det bliver sværere for de svage ledige at komme i arbejde, fordi det bliver dyrere, hvis de får brug for sygedagpenge. Det er klart, at man i nogle sammenhænge kan forsikre sig ud af tingene, men det afgørende er jo, at det i startgrundlaget giver en social slagside, og vi kan egentlig ikke forstå, at man virke-